

דפשיטא היא בתשובות להרמב"ן סי' רע"ח ולריב"ש סי' קע"ז כי המקדש אשה סתם במקומה אינו יכול להוציאה משם עד אחרי הנשואין, וגם הר"ש בר צמת בתשובה שזכרנו לא דבר אלא במקדש סתם אבל בנדון דידן יש תנאי מפורש ע"ז מהודאת בעל דין שידור זמן מה אחר הנשואין ג"כ בבית חמיו וליכא מאן דאמר דבכי האי גוונא יוציאנה ממקומה בשעת הנשואין, ואעפ"י שמהר"ם הפריז על המדה באותו מעשה ואמר שאפי' פסק הבחור על עצמו לבא שם היה פטור מלקיים תנאו הרי פירש טעמו בצדו כי גם חמיו פסק לו כמה תנאים ולא קיים כנראה שם בתחלת התשובה ומי הגיד אל הרב יצ"ו שכן הוא בנדון דידן, ועוד כבר אמרנו כי לא הודו לו חביריו למהר"ם ודי בזה.

חמשית. טען המגרש על מהר"ר ברוך עזיאל יצ"ו שהוא וריעיו גזרו בארץ לא להם ושפסקו בלי הזמנה לדין ושלא שמעו טענותיו ושאינו לשום רב לפסוק דין אלא לסדר לעמוד לדין ועל כל אלה מבקש ממנו שיחזור בו, אמנם יפה השיב הרב שלא נאמרו דברים הללו אלא היכא דמספקא לן מלתא שמא יש לנתבע דברים של טעם שיש בהם ממש להשיב לתובע אבל בדבר מבואר ופשוט שהדין עם התובע אין מענין את דינו לשמוע שריקות טענות של הבל, ומעשה רב בכיוצא בזה בתשובת מהר"י וי"ל סי' קמ"ח וקמ"ט יעויין שם כי הרבה חבילות של אמתלאות היו לנתבע להשמט מן הדין ועכ"ז כתב לו הרב הפוסק במשפט חרוץ וגזירת נח"ש שיפייס את התובע אעפ"י שהיתה התביעה גם על נכסי יתומה קטנה, ועוד מה לו למגרש כי נזעק על מהר"ר ברוך עזיאל יצ"ו הרי הוא נגרר בגזרתו אחרי המופלא מהר"ם מפדווה והנלוים אליו שידעו בטוב המאורע שהיה בעיר קצה גבולה בוויניציא ונתבררו להם התנאים שנעשו בין החלקים בשעת הארוסין והלכה רווחת בפ"ג קל"ח ובפ' חליצה ק"ו בי דינא בתר בי דינא לא דייק (הגהה ומהאי טעמא קאמר רבא התם אין חולצין אלא אם כן מכירין ואין ממאנים אלא אם כן מכירין, — ועל כרחין רבא קאמר אליבא דסתם מתניתין דסנהדרין כ"ה ודפרק כיצד אשת אחיו דקים להו מיאונין בשלשה, וליה לא סבירא ליה דהא קיימא לן כרב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן יבמות ק"א דאמר הלכה כאותו הזוג ומאן נינהו ר' יוסי בר יהודה ור' אלעזר בר' יוסי דמתנו בברייתא מיאון בשנים, ואשכחן לרבא דכייל כללי אליבא דסתמא וליה לא סבירא ליה כמו שפי' הרב בהלכות ריש פרק המילה גבי מאי דאתמר בפסחים בפרק האשה ערל הוא ואינמל ב) העמידו דבריהם במקום כרת, — ע"כ הגהה ג) ואסיק רבא התם נמי ביבמות וב"ב

- ב) דבאינמל קי"ל כר' שמעון ריש פ' כל גגות דשרי דרך גגות וקרפיפות, והאינמל דקי"ל מיאון בשנים ממאנין אעפ"י שאין מכירין דבי דינא בתר עדים דייק, אבל אין חולצין אא"כ מכירים ודאי הלכה פסוקה היא לדיה.
- ג) בפי' האומנין תנן המעביר חבית וכו' היכי משתבע אמר רבא וכו' ופירש הרב דרבא אליבא דר"מ אמרה לשמעתייה ולית הלכתא כותיה דנתקל פושע אע"ג ולענין שבועה אחי סתמא כותיה והלכת' כותיה.